

STORTINGET

Innst. 397 S

(2017–2018)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Dokument 8:137 S (2017–2018)

Innstilling fra finanskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Kari Elisabeth Kaski, Gina Barstad, Freddy André Øvstegård, Petter Eide, Karin Andersen og Solfrid Lerbrekk om en fullstendig gjennomgang av uprioriterte osthøvelkutt i velferd og offentlig sektor, av regjeringen omtalt som avbyråkratisering og effektivisering

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet ble følgende forslag fremmet 8. februar 2018:

- «1. Stortinget ber regjeringen evaluere og informere Stortinget om de konkrete konsekvensene av velferdskuttene regjeringen omtaler som ABE-reformen, og legge fram konsekvensene under hvert departement og i alle statlige virksomheter i forslag til statsbudsjett for 2019.
2. Stortinget ber regjeringen i forslag til statsbudsjett for 2019 legge fram en framskrivning som viser de totale konsekvensene av den såkalte ABE-reformen for alle etater og andre berørte enheter i offentlig sektor dersom reformen fortsetter ut inneværende stortingsperiode, til 2025 og til 2030.
3. Stortinget ber regjeringen i fremtidige forslag til statsbudsjett synliggjøre de samlede ABE-kuttene for alle berørte enheter siden 'reformen' ble innført.»

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fredric Holen Bjørdal, Svein Roald Hansen, Ingrid Heggø, Åsunn Lyngedal og Rigmor Aasrud, fra Høyre, Elin Rodum Agdestein, lederen Henrik Asheim, Mudassar Kapur, Vetle Wang Soleim og Aleksander Stokkebø, fra Fremskrittspartiet, Sivert Bjørnstad, Jan Steinar Engeli Johansen og Helge André Njåstad, fra Senterpartiet, Sigbjørn Gjelsvik og Trygve Slagsvold Vedum, fra Sosialistisk Venstreparti, Kari Elisabeth Kaski, fra Venstre, Solveig Schytz, fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, fra Miljøpartiet De Grønne, Per Espen Stoknes, og fra Rødt, Bjørnar Moxnes, viser til at dokumentet ble oversendt finansministeren til uttalelse. Svarbrevet av 16. april 2018 er lagt ved denne innstillingen.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt, viser til avbyråkratiserings- og effektiviseringsreformen (ABE), som i representantforslaget blir omtalt som «En mer forståelig beskrivelse er uprioriterte, ansvarsfraskrivende osthøvelkutt i offentlig sektor.»

Flertallet deler ikke denne oppfatningen, for selv om ABE-reformen gjelder effektivisering over hele linja, kan både regjeringen og Stortinget foreslå styrkinger og skjerminger fra reformen og derfor ta ansvar for prioriteringene.

Flertallet er positive til en slik reform fordi også statlig sektor har behov for effektivisering slik private

bedrifter og kommunesektoren gjennom mange år har gjennomført.

Flertallet viser til at Norge har vært gjennom et kraftig oljeprisfall. Mange har mistet jobben, og mange private bedrifter har vært gjennom tøffe og store omstillinger. Det ville vært urimelig å ha en situasjon der staten ikke må omstille seg.

I representantforslaget fremmes tre forslag. Flertallet viser til finansministeren sitt svar til komiteen og er enig i dette. Flertallet vil bemerke at ABE-reformen handler om effektivisering og mindre byråkrati – å vedta disse forslagene ville bety det motsatte.

Flertallet viser til at finansministeren til komiteen kommenterer forslaget. Flertallet er enig med ministeren i at i en tid med redusert handlingsrom i finanspolitikken er det viktig at reformen videreføres for å skape rom til satsinger, blant annet på viktige områder som kunnskap, forsvar, helse og samferdsel.

Flertallet merker seg at Difi (2016) i en rapport om effektivisering har dokumentert at ledere på ulike nivåer i staten oppfatter ABE-reformen som et positivt ytre press for å få fart på nødvendig omstilling og effektivisering i egen virksomhet.

Flertallet mener det som i næringslivet er mulig for offentlig sektor å bli mer effektiv. For å hente ut potensialet må det stilles krav om mindre byråkrati og at vi må få mer velferd og gode tjenester ut av hver krone. Det er mulig å arbeide smartere og mer effektivt, samtidig som vi opprettholder god kvalitet på tjenestene våre. Lavere oljeinntekter og behovet for nye arbeidsplasser i næringslivet gjør det viktigere enn noen gang at forvaltningen er omstillingsdyktig og bruker ressursene effektivt.

Flertallet viser til at gevinstene fra mindre byråkrati og mer effektiv bruk av pengene tilbakeføres til fellesskapet gjennom de årlige budsjettene – til områder der det trengs en ekstra innsats.

Flertallet foreslår at forslaget ikke vedtas.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til at en velfungerende offentlig sektor er viktig for å sikre høy verdiskapning, utjevning og gode velferdstjenester til alle. Offentlig sektor må også endres og omstilles i takt med nye oppgaver og behov og teknologiske muligheter. I mange deler av offentlig sektor har ny teknologi gitt muligheter for fornyelse, mer brukervennlige og mer effektive tjenester, som Skatteetaten er et eksempel på.

Disse medlemmer vil understreke at omstilling skjer mer effektivt når det tas utgangspunkt i nye teknologiske muligheter, utvikling av behandlingsformer eller omorganiseringer, og når det tas høyde for at selve omstillingsfasen ofte innebærer økte utgifter.

Disse medlemmer mener regjeringens såkalte avbyråkratiseringsreform ikke har noen av disse kjen-

netegnene. Det er i realiteten flate budsjettkutt forkledd som effektivisering. Kuttene rammer alle virksomheter likt, uten hensyn til hvilke reelle muligheter de har til effektivisering, omorganisering eller tilgang til ny teknologi. Tanken synes å være at trangere budsjetter skal virke som en slags tryllestav for kreative innsparinger.

Det vi ser etter flere år med slike budsjettkutt, er at stadig flere offentlige virksomheter varsler om at deler av aktiviteten må nedprioriteres, ventetidene øker og kvaliteten forringes.

Disse medlemmer viser til perspektivnotatet fra Tankesmien Agenda, «Ostehøvelkutt – ikke så effektiv effektivisering», som bygger på undersøkelser i en rekke statlige virksomheter. Konklusjonene er at kuttene er uforutsigbare fordi de varierer fra år til år. Det vises også til at offentlige tjenester er arbeidsintensive, og innsparinger må i hovedsak komme ved redusert bemanning. Videre vises det til at kutt i en etat, som domstolene, kombinert med økt saksmengde, skaper forsinkelser i rettsprosessen og økt bruk av strafferabatt på grunn av tidsbruken. Endelig pekes det på at de små endringene kuttene kan gi grunnlag for, kan forsinke de store omstillingene.

Disse medlemmer mener reelle omstillinger og effektiviseringstiltak i offentlig virksomhet må ta utgangspunkt i den enkelte virksomhets muligheter for bruk av ny teknologi, nye arbeidsformer og nye samspillmuligheter. Videre må de ansattes erfaringer og kompetanse utnyttes i dette arbeidet, og arbeidet med effektivisering må skje planmessig og innenfor forsvarlige budsjettrammer.

Disse medlemmer ser det som nødvendig at det foretas en grundig evaluering av den såkalte ABE-reformen, i tråd med forslagene i Representantforslag 137 S (2017–2018).

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet er opptatt av at nordmenn også i fremtiden skal ha gode tjenester i sine nærmiljø. For å oppnå dette er det nødvendig å redusere byråkrati og effektivisere både i offentlig og privat sektor. Disse medlemmer mener det må kuttes i byråkrati også over statsbudsjettet, og deler ikke forslagsstillernes grunnleggende skepsis til slike kutt. Disse medlemmer vil imidlertid presisere at det er viktig at kuttene som gjøres, ikke fører til sentralisering eller dårligere tjenestetilbud for innbyggerne. Disse medlemmer vil påpeke at en rekke av byråkratikuttene regjeringen har gjennomført, ikke har svart til disse forventningene.

Disse medlemmer vil vise til at regjeringen Solberg har bygget ut byråkratiet i Oslo. Aftenposten kunne for eksempel 3. mai 2017 melde at det da var ansatt over 1 000 nye byråkrater i departementer og direktorater siden Solberg-regjeringen overtok. Samtidig rapporteres det fra Riksrevisjonen om en betydelig økning i konsu-

lentbruken hos mange statlige virksomheter. Disse medlemmer mener det kreves aktive grep for å snu denne trenden og sørge for redusert statlig byråkrati og prioritering av tjenester nær folk.

Disse medlemmer vil for øvrig påpeke at en effektiv måte å bekjempe byråkrati på er å unngå å innføre nye ordninger som ikke genererer tjenester befolkningen etterspør. Disse medlemmer vil påpeke at forslaget fra representantene fra Sosialistisk Venstreparti er et eksempel på et tiltak som vil skape unødvendig byråkrati uten å generere merverdi for innbyggerne. Disse medlemmer kan derfor ikke støtte forslaget.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen evaluere og informere Stortinget om de konkrete konsekvensene av velferdskuttene regjeringen omtaler som ABE-reformen, og legge fram konsekvensene under hvert departement og i alle statlige virksomheter i forslag til statsbudsjett for 2019.»

«Stortinget ber regjeringen i forslag til statsbudsjett for 2019 legge fram en framskrivning som viser de totale konsekvensene av den såkalte ABE-reformen for alle etater og andre berørte enheter i offentlig sektor dersom reformen fortsetter ut inneværende stortingsperiode, til 2025 og til 2030.»

«Stortinget ber regjeringen i fremtidige forslag til statsbudsjett synliggjøre de samlede ABE-kuttene for alle berørte enheter siden «reformen» ble innført.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt vil understreke at det aldri har vært brukt så mye oljepenger som nå. Solberg-regjeringen har slått alle rekorder i oljepengebruk, og den stadig økende oljepengebruken gjør Norge både mer oljeavhengig og skyver regningen for dagens velferd over på fremtidige generasjoner. Politikerne i årene som kommer, vil ikke kunne regne med de samme inntektene.

Disse medlemmer mener denne utfordringen blant annet må møtes gjennom å både effektivisere og forbedre offentlig sektor. Disse medlemmer konstaterer at det er vesentlig uenighet om hvordan denne effektiviseringen best kan gjennomføres. Disse medlemmer vil blant annet peke på at ny teknologi kan gi bedre velferd for flere uten at kostnadene vokser. Likevel ser regjeringen ut til å være mer opptatt av å svekke offentlig sektor gjennom å prioritere generelle effektiviseringskutt. Slik står ideologien i veien for lønnsomme investeringer i velferdstjenester for alle.

Disse medlemmer mener regjeringens såkalte effektiviseringsreform er flate kutt og uten styring eller prioritering. Det gir kanskje kostnadsbesparelser på kort sikt, men det er feilslått strategi hvis en ønsker mer bruk av teknologi og digitalisering i det offentlige. De flate kuttene gir heller ikke klare signaler om å tenke helt nytt om organisering av forvaltning og offentlige tjenester.

Disse medlemmer mener også kuttene gir urimelige velferdskutt. Siden 2015 er det kuttet nær 9 mrd. kroner i offentlig virksomhet og velferd. Disse medlemmer vil peke på at konsekvensene blant annet er at innsatsen mot arbeidslivskriminalitet svekkes. Arbeidstilsynet har fått kutt på over 10 mill. kroner og varsler at de må nedprioritere slikt som ulykkesforebygging, ergonomi, kjemi og psykososiale problemer. I domstolene er nedskjæringene på 51 mill. kroner de siste par årene. Både Domstoladministrasjonen og lokale domstoler varsler nå om at kuttene i praksis medfører kutt i tjenestene og ikke i byråkratiet. Bevilgningene til NAV kuttes, mens oppgavene er like mange som før. Disse medlemmer viser til at dette bare er noen av mange eksempler som er kommet fram i media, hvor både ansatte og ledere advarer om at kuttene noen steder allerede har fått store konsekvenser, og at de andre steder kommer til å få det hvis de videreføres som regjeringen har lagt opp til.

Disse medlemmer viser også til budsjettokumentene fra helseforetakene, som synliggjør konsekvensene av kutt. Eksempelvis skriver Sykehuset Innlandet i budsjettet for 2017 at psykisk helse kuttes. Med færre sengeplasser må gjennomsnittlig liggetid for frivillig innlagte pasienter reduseres, «noe som også kan føre til økt andel reinnleggelser». Disse medlemmer viser videre til Ahus, hvor det spares millioner på å få nyfødte og familier sendt ut av sykehuset tidligere. Det samme gjelder Kvinneklinikken, hvor det slås fast at tidligere hjemsendelse av nyfødte og mødre er «et tiltak med stor effekt» på økonomien.

Disse medlemmer mener det er oppsiktsvekkende at regjeringen ikke vil evaluere konsekvensene av den såkalte ABE-reformen, hverken for velferden eller for effektiviteten.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser også til merknadene fra medlemmene fra Senterpartiet og stiller seg undrende til disse. I løpet av de siste par årene har stortingsrepresentanter fra Senterpartiet stilt flere spørsmål til regjeringen om konsekvensene av den såkalte ABE-reformen, og i andre sammenhenger blant annet pekt på kuttene til sykehusene. Dette medlem vil påpeke at en med en evaluering av denne såkalte reformen vil få de svarene som Senterpartiet har etterlyst ved tidligere anledninger.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen evaluere og informere Stortinget om de konkrete konsekvensene av velferdskuttene regjeringen omtaler som ABE-reformen, og legge fram konsekvensene under hvert departement og i alle statlige virksomheter i forslag til statsbudsjett for 2019.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen i forslag til statsbudsjett for 2019 legge fram en framskrivning som viser de totale konsekvensene av den såkalte ABE-reformen for alle etater og andre berørte enheter i offentlig sektor dersom reformen fortsetter ut inneværende stortingsperiode, til 2025 og til 2030.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen i fremtidige forslag til statsbudsjett synliggjøre de samlede ABE-kuttene for alle berørte enheter siden «reformen» ble innført.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rå Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k:

Dokument 8:137 S (2017–2018) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Kari Elisabeth Kaski, Gina Barstad, Freddy André Øvstegård, Petter Eide, Karin Andersen og Solfrid Lerbrekk om en fullstendig gjennomgang av uprioriterte osthøvelkutt i velferd og offentlig sektor, av regjeringen omtalt som avbyråkratisering og effektivisering – vedtas ikke.

Oslo, i finanskomiteen, den 8. juni 2018

Henrik Asheim

leder

Helge André Njåstad

ordfører

VEDLEGG**Brev fra Finansdepartementet v/statsråd Siv Jensen til finanskomiteen, datert 16. april 2018****Representantforslag 137 S om en gjennomgang av avbyråkratiserings- og effektiviseringsreformen forbindelse med presentasjonen av Regjeringens budsjettforslag i Gul bok**

Jeg viser til brev av 28. februar i år med representantforslag 137 S, som er oversendt finansministeren til uttalelse. I representantforslaget bes Regjeringen evaluere avbyråkratiserings- og effektiviseringsreformen (ABE-reformen) og informere Stortinget om konsekvensene av reformen i alle statlige virksomheter, legge frem fremskrivninger av konsekvenser av reformen til 2030 og synliggjøre samlede budsjettkutt siden reformen ble innført i fremtidige forslag til statsbudsjett.

Bakgrunn for reformen

Som det fremgår av Prop. 1 S Gul bok for budsjettåret 2015, bygger regjeringen sin politikk på en effektiv bruk av fellesskapets ressurser. Regjeringen varslet der at ABE-reformen vil inngå som en fast del av budsjettarbeidet fremover. I Jeløya-plattformen viser regjeringen til at offentlig sektor må vise omstillingsevne og -vilje, og at tiltak for å effektivisere og avbyråkratisere offentlig sektor må gjennomføres.

Bidragene fra ABE-reformen har vært viktige for å finansiere satsinger, blant annet på viktige områder som kunnskap, forsvar, helse og samferdsel. I en situasjon med redusert handlingsrom i finanspolitikk en i årene fremover er det viktig at ABE-reformen videreføres.

Produktivitetsveksten er viktig for velstandsovergangen i et land. På tilsvarende måte som i næringslivet er det årlig en produktivitetsvekst i offentlig forvaltning.

Produktivitetskommisjonens første rapport *Produktivitet – grunnlag for vekst og velferd* (NOU 2015:1) peker blant annet på teknologisk utvikling som en sentral og generell årsak til vekst i produktivitet en. Kommisjonen mente at det bør gis en tydelig overordnet «marsjordre» om at løpende innovasjon i organisering, teknologibruk og tjenesteytelser forventes, og at gevinster skal hentes ut og gi rom for nye tilbud. OECD anbefalte Norge å innføre en årlig ordning i budsjettprosessen som henter inn produktivitetsgevinster i statlig forvaltning. Dette gjøres også i de andre nordiske landene.

Produktivitetsvekst innebærer at virksomhetene skal være i stand til å produsere de samme tjenestene og yte den samme servicen til litt lavere kostnad år for år. Produktivitetsveksten i offentlig forvaltning kan komme til uttrykk gjennom økt kvantum (eksempelvis utførelse av flere kontroller eller behandling av flere saker), økt kvalitet på tjenestene eller innsparinger i produksjonskostnader (eksempelvis færre årsverk).

Mange statlige virksomheter driver i dag et systematisk effektiviseringsarbeid, blant annet gjennom økt bruk av IKT og programmer for kontinuerlig forbedring. Uten en omfordeling vil virksomhetene i utgangspunktet beholde gevinstene fra effektiviseringsarbeidet og produktivitetsveksten selv. Det vil kunne medføre at en sektor leverer flere tjenester enn det som er politisk prioritert.

Så lenge innhenting av gevinstene fra produktivitetsveksten skjer på systematisk og forutsigbar måte, kan ulike virksomheter planlegge effektiviseringsarbeidet over flere år. For virksomheter som driver et systematisk effektiviseringsarbeid, er det ikke urealistisk med gevinster som overstiger det som hentes inn gjennom ABE-reformen. Dette er gevinster som virksomhetene i utgangspunktet beholder selv.

Regjeringens budsjettforslag i Gul bok innebærer at det årlig frigjøres om lag 1,7 mrd. kroner til prioriterte formål som følge av ABE-reformen. Ved Stortingets behandling av budsjettforslagene for perioden 2015–2018 har uttaket knyttet til ABE-reformen blitt økt noe.

Nærmere om ordningen

Produktivitetsvekst i offentlig sektor er vanskelig å måle. Veksten i produktivitet vil variere mellom ulike tjenesteområder/virksomheter og over tid. Basert bl.a. på beregninger fra SSB ble det i forbindelse med innføringen av ABE-reformen lagt til grunn en årlig produktivitetsvekst på noe over 0,5 pst.

Hele statsforvaltningen bidrar i omfordelingen av gevinster. ABE-kravet gjelder alle statlige virksomheter som mottar driftsbevilgninger over statsbudsjettet. Nettobudsjetterte virksomheter som universiteter, høyskoler og forskningsinstitusjoner er også inkludert i reformen. I tillegg er spesialisthelsetjenestene omfattet av ordningen.

Reformen omfatter også sektorer som er politisk prioritert. Det er ikke mindre viktig å sikre effektiv ressursbruk i prioriterte sektorer. Også virksomheter og sektorer som pålegges nye tiltak eller får nye oppgaver omfattes altså av reformen. I den grad statlige virksomheter får nye oppdrag og oppgaver av vesentlig omfang, vil virksomhetene få tilført ressurser slik at de skal være i stand til å gjennomføre de nye oppgavene.

Uttaket i forbindelse med ABE-reform en beregnes på grunnlag av driftsutgiftene under hver enkelt av virksomhetene på departementets ansvarsområde. Uttaket innarbeides på aggregert nivå i departementenes samlede rammer på et tidlig tidspunkt i arbeidet med statsbudsjettet, og det er opp til departementene å vurdere budsjettbehovet til, og behovet for omprioritering mel-

lom, de enkelte virksomhetene innenfor rammene. Den enkelte statsråd har stor frihet til å omfordele budsjett-kuttene mellom virksomhetene innenfor egen sektor. Dermed kan hvert departement legge langsiktige planer for effektivisering og omfordeling av gevinster i tråd med gjennomføring av tiltak i sektoren, som en del av styringsdialogen med sine underliggende virksomheter.

ABE-reformen innebærer et desentralt ansvar for å effektivisere og gir et viktig insentiv for at statlige virksomheter og virksomhetsledere gjennomfører systematisk effektiviseringsarbeid. ABE-reformen kan dermed sees på som en forutsigbar «marsjordre» til langsiktig arbeid for en mer effektiv statlig drift gjennom for eksempel løpende innovasjon i organisering, teknologi- bruk og tjenesteytelser, som etterlyst av Produktivitetskommisjonen. Det bidrar til forutsigbare planer for statlige virksomheter i årene fremover, som forankres med departementene gjennom styringsdialogen.

Ledelsen og de ansatte i virksomhetene kan påvirke produktivitetsveksten i offentlig forvaltning. Virksomhetsledere må være sitt ansvar bevisst for å gjennomføre nødvendige strukturelle endringer og kontinuerlige forbedringer. Virksomhetene må se effektiviseringsarbeidet i et flerårig perspektiv, og utnytte sitt handlingsrom til å gjennomføre fornuftige effektiviseringstiltak. For å oppnå en varig effekt må utgiftsreduksjonene være en del av en planlagt prosess.

Erfaringer

Difi (2016) har i en rapport om effektivisering dokumentert at ledere på ulike nivåer i staten oppfatter ABE-reformen som et positivt ytre press for å få fart på nødvendig omstilling og effektivisering i egen virksomhet. Dette oppfattes som grunnleggende positivt fordi bidrar til at virksomhetens kjerneoppgaver kommer tydeligere frem.

Kommentarer til de tre punkt ene i representantforslaget

1. I representantforslaget bes «regjeringen evaluere og informere Stortinget om de konkrete konsekvensene av velferdskuttene regjeringen omtaler som ABE-reformen, og legge fram konsekvensene under hvert departement og i alle statlige virksomheter i forslag til statsbudsjett for 2019.»

ABE-reformen er en effektiv ordning som krever lite administrasjon. ABE-reformen innebærer at innsparingene knyttet til produktivitetsveksten trekkes inn på fast basis, og fordeles til de områdene som er politisk prioriterte i budsjettprosessen. Den er forutsigbar ved at departementene og virksomhetene vet at gevinstene skal tas ut på årlig basis, og kan planlegge for gevinstuttaket i god tid. Reformen er ubyråkratisk ved at det ikke er lagt opp til rapportering på, eller kontroll av, hvordan gevinstene er tatt ut.

Arbeidet med regjeringens forslag til statsbudsjett bygger på rammebudsjettering der den enkelte statsråd i stor grad kan omfordele bevilgningene innenfor egen sektor.

Hver statsråd kan derfor omprioritere mellom virksomhetene på en effektiv måte etter behov. Det overlates i stor grad til de enkelte virksomhetene å avgjøre hvordan ABE-gevinstene skal tas ut. Å gjennomføre en omfattende evaluering vil måtte innebære en omfattende rapportering. Dette vil være uheldig.

Ettersom hver statsråd kan omprioritere innenfor sin budsjettramme, foreligger det ikke detaljert informasjon om hvordan rammekutt med utgangspunkt i ABE-reformen er fordelt på enkeltvirksomheter. ABE-omfordelingen gjennomføres samtidig med og i kombinasjon med andre omprioriteringer, generell prisjustering, konsekvensjustering av budsjettet og nye satsinger innenfor sektoren. Det vil derfor være vanskelig og ressurskrevende å skulle informere Stortinget om konkrete budsjettkutt som er direkte knyttet til ABE-reformen.

2. I representantforslaget bes «regjeringen i forslag til statsbudsjett for 2019 legge fram en framskrivning som viser de totale konsekvensene av den såkalte ABE-reformen for alle etater og andre berørte enheter i offentlig sektor dersom reformen fortsetter ut inneværende stortingsperiode, til 2025 og til 2030».

ABE-reformen innebærer en omfordeling av ressurser til nye tiltak og reformer på statsbudsjettet. Jeg kan ikke forskuttere hvordan Regjeringen vil foreslå å gjennomføre slike omfordelinger i årene fremover. Det er heller ikke mulig å forskuttere bevilgningsvedtak i Stortinget for årene framover.

3. Regjeringen bes også om «i fremtidige forslag til statsbudsjett synliggjøre de samlede ABE-kuttene for alle berørte enheter siden reformen ble innført».

Som jeg har påpekt ovenfor i omtalen av det første punktet i representantforslaget, vil det være vanskelig og byråkratiserende å skulle informere Stortinget om konkrete budsjettkutt med utgangspunkt i ABE-reformen. Jeg vil derfor fraråde at det utarbeides en slik oversikt.

Oppsummering

Representantforslag 137 S vil, hvis det blir vedtatt, legge beslag på ressurser i statlig forvaltning og føre til økt byråkrati. Som jeg har vist til ovenfor, er ABE-reformen et grep for å sikre en fast og forutsigbar innhenting og omfordeling av gevinster fra produktivitetsveksten. Budsjettreduksjonene gjennom ABE-reformen skjer på et tidlig tidspunkt i arbeidet med forslaget til statsbudsjett, og på veien frem mot de endelige budsjettforslagene skjer det en omfattende omfordeling og omprioritering av midler.

Ansvar for den daglige styringen av departement og deres underliggende virksomheter er tillagt den en-

kelte statsråd. Det er uklart hva en rapportering til Stortinget i Gul bok om enkeltelementer i budsjettprosess en vil tilføre av forbedringer i denne styringen.

